

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ
ΠΑΛΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Γ'

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΛΕΞΙΟΥ ΚΟΛΥΒΑ¹

98

Χαρτ. 0,20 × 0,145. Αἰῶνος XIX (φ. 232).

1 (φ. 6^α). «**Φρυνίχου** Ἐκλογὴ ῥημάτων καὶ ὀνομάτων ἀττι-
κῶν».

Προηγείται (φ. 1^α). «Ἐκ τῆς Βιβλιοθήκης Φωτίου πατριάρχου Περὶ τοῦ
Φρυνίχου».

2 (φ. 38^α). «Ἐκ τῶν τοῦ **Ἡρωδιανοῦ**».

Ἄρχ. Συγγενίδα οὐ ζήτησον· οἷτε μὴν εὐγενίδα.

3 (φ. 42^α). «**Τυρταίου** Ἔπη».

*Ἐν τέλει· Ἔγραφα ἐν Τεργέστη κατὰ μῆνα Δεκέμβριον τοῦ 1826 ἔτους ἡμέρη
12· Ὑπάτιος Ἀύγουινός.*

4 (φ. 46^α). Τοῦ σοφωτάτου ἐν διδασκάλοις τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει σχο-
λῆς Κυρλου **Εὐγενίου** [Βουλγάρεως] Περὶ Φιλίας λόγος».

5 (φ. 73^α). «Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν **Ἐπιφανίου** ἐπισκό-
που τῆς **Κωνσταντίας** **Κύπρου**, περὶ τὸν Φυσιολόγον τὸν
διεξεληθόντα τῆς ἐκάστου γένους φύσεως, τῶν θηρίων τε καὶ τῶν πε-
τεινῶν».

6 (φ. 84^α). «Περὶληπτικὴ ἐρμηνεῖα εἰς τὸν ἐπιστολικὸν χαρα-
κτῆρα».

7 (φ. 103^α). «**Νικολάου** **Μαυροκορδάτου** τοῦ **Κων-
σταντινουπόλεως** Περὶ γραμμάτων σπουδῆς καὶ βιβλίων ἀνα-
γνώσεως».

8 (φ. 110^α). «Κεφάλαια Παιραινετικά **Βασιλείου** βασιλέως
Ῥωμαίων πρὸς τὸν αὐτοῦ υἱὸν **Ξσ'** ἀκροστοιχίδα ἔχοντα τήνδε.»

*Ἐν τέλει· Ἔγραφα ἐν Τεργέστη κατὰ μῆνα Ἰανουάριον ἕκτην ἔχοντα, τοῦ 1827
ἔτους· ἡμέρη Τρίτη· Ὑπάτιος Ἀύγουινός.*

¹ Συνέχεια ἐκ τοῦ Νέου Ἑλληνομνήμονος ΙΓ' σ. 358.

9 (φ. 129^α). «Συλλογαὶ ἐκ τῆς Βιβλίου Μελίσσης».

Ἐν τέλει Ἐργαζομαι ἐν Τρογέστη κατὰ μῆνα Ἰανουάριον τοῦ 1827 ἔτους 30 ἔχοντα, ἡμέρα Δευτέρα. Ὑπάτιος Ἀγγερινός.

10 (176^α). «**Δημητρίου [Παληρέως] Περὶ Ἑρμηνείας Βιβλίου**».

Ἐν τέλει Ἐργαζομαι ἐν Τρογέστη τῇ 24 Ὀκτωβρίου 1829. Ὑπάτιος Ἀγγερινός.

Ἐν φ. 232^α «Πίναξ τῶν ἐν τῇδε τῇ βιβλίῳ περιεχομένων» ἀναφερόμενος εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ γράψαντος κατὰ σελίδας ἀριθμησιν.

Στάχως διὰ νεοῦ χάρτου, σύγχρονος τῇ γραφῇ.

99.

Χάρτ. 0,21 X 0,15. Αἰῶνος XVIII (φ. 238).

[**Εὐθύμιου Τζημπλέττη**] Λόγοι ἐκκλησιαστικοὶ ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

α' (φ. 4^α). «Προήμιο περὶ τοῦ εὐαγγελισμοῦ ποῦ ἐποίησεν ὁ ἀρχάγγελος Γαβριήλ πρὸς τὴν πάλαιον παρθένον Μαρίαν καὶ θεοτόκον.— β' (φ. 5^β). «Πρὸς τοὺς σωφους καὶ εὐλαβεῖς ἀνάγνωστες ἀλάχιτος δούλος **Εὐθύμιος μοναχός**.— γ' (φ. 9^α). «Περὶ τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς παναγίας παρθένου καὶ θεοτόκου ἀπὸ τὸν ἀρχάγγελον Γαβριήλ λέγωντας χαίρε Μαρία».— δ' (φ. 12^α). «Περὶ τοῦ δευτέρου λόγου ποῦ εἶπεν ὁ ἄγγελος τῆς παρθένου, καὶ θεοτόκου καὶ χαριτομένη».— ε-ζ' (φ. 13^α). «Ἔτεροι τρεῖς λόγοι περὶ τοῦ εὐαγγελισμοῦ.— η' (φ. 22^α). «Περὶ τοῦ πρώτου λόγου τῆς προσευχῆς. Ἐξιγήσεις πολλὰ οφέλημη».— θ'-ις' (φ. 24^β). «Ἐπτά ἔτεροι λόγοι περὶ προσευχῆς.— ιζ' (φ. 39^β). Περὶ τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ Κυρίου καὶ θεοῦ, καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».— ιη'-κς' (φ. 47^β). Ἔτεροι ἐννέα λόγοι εἰς τὸν Σωτήρα.

2 (φ. 93^α). «Περὶ τῆς Ζενοβίας. Ὀμιλία γεναμένη τῆς εἰλαμπροτάτης Λιονόρας βασιλίσσας τῆς Φρανγγίας ἀπὸ τὸν ἐπίσκοπον **του Μονδονέτου**».

3 (φ. 99^α). «Ἐτερὴ γραφὴ ποῦ γράφει ἐνοῦς δουκὸς παριγοροντάς τον διὰ τὸν θάνατον τῆς ἀδελφῆς του».

Ἐπιτεται ἰταλιστὶ Lettera scritta ad' uno suo amico di condoglienza et d' allegrezza insieme con un bello esempio.

4 (φ. 105^α). «Ἑρμηνεία θεολογικὴ ἐὰν τὸ ἀγαθὸ καὶ τὸ πονηρὸ ποῦ ποιοῦμε προάει ἐκ τοῦς πλανήτας τοῦ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνάγκης τῆς τίχης, ἢ, ἐκ τὸ ἐπταξουσιο τῶν ἀνθρώπων».

5 (φ. 111^α). Κατηγήσεις ἐν ἀρχαίᾳ γλώσσῃ.

Προτάσσεται ὁ ἐξῆς πρόλογος Ἐν τῆσι καὶ εὐσεβῶν ἀναγνώστων χάρις καὶ ἐλέως παρὰ θεοῦ πάντοκράτορος. Ἐν διογμοῖς καὶ ἐν θλίψεσι τὰς εὐροίσεις ἡμας σφόδρα, εἴα ὁ πάραφρον καὶ ἐσκοτισμένος εἰσὶ τὰς ἀμαρτίας ὁ (διαγεγραμμένος) δεμὸν, οὐαί μοι τὸν ἀθλιον, υἱὸν, δευτεῖς οὐδαμῶς πυνθόντας τὰς ἐπιτολὰς τοῦ πατρὸς,

μέχρι τέλους ὡς κακούργος εὐρίσκαιτε ταπεινοτάτα καὶ διοιηχότατα εἰς σκοτινὴν φυλάκειν, καὶ ἐπειδὴ ἀναζητῆμενος ἐγὼ ὁ τάλας διὰ μαριρῆσω κατ' αὐτοῦ, ἠθέλησα γὰρ παραμερίσω διὰ μὴν βλαψῶν τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ φανεροῦς πικριότατος πατέρας παρα τὴν ομοιωμένην μεδικίαν καὶ μὴ καταγνηρόσκοντος ποδὸν ἐν τῷ τοποῦ ἐπιτηδίου, τέλος πάντων ἐφανίστην μου να τραβιχθῶ εἰς τόπον μακρὴν καὶ συμφερτικὸν ψυχῆς τῆς σωματος, ὡς εἶναι τὸ μοναστήριον τοῦ ἁγίου Γεοργίου τῶν Ἐγκοσμιῶν οὕτως καλουμένο, κυβερνημένο ἀπο τινος ευπρεπείας καὶ παρρησιότητος μαλλῶν δε καὶ αἰδεσιμότητος Ἰγούμενον κήριον Ἰσρόθεων Μούσουραν, ὅποιος ἐδεικτικὸν με ἀσπασίως ὡς τοῦτο περὶ εἰπῆς φυλόθεος καὶ εναρετος ἀνθρώπος, καὶ διὰ ναλῶν ἀπὸ λογισμῶν πονηρῶν ποὺ με ὄχλοῦσιν καὶ τὴν ἐκείκλιαν ἀμαρτία παράσιμη, ἐβουληθῆν μου γὰρ κλέψω κάποιους λόγους πολλὴ οφείλημωτατους διὰ ψυχῆς σωτηρίας, ὡς διαλαμβάνονται καταλεπτιῶς εἰς τὸν πίνακα ποὺ εἶναι εἰς τὸ τέλος γεινόμενος, τοὺς ὁποίους δεστικα καταδεχθῆ να ἀναγνωσεὶ με ἐπιμέλεια θέλει λάβει καρπὸν οὐριμῶν, καὶ οὐσιώτατους, δεῖδω τὰς ευχαριστίας τὸ μεγαλοδύναμιον θεῶν ποὺ με ἐφώτισε γὰρ πειρήσω τοιοῦτο εὐάρεστο ἔργο. Ταπεινὸς καὶ ἐλάχιστος δούλος Εὐδῆμιος μοναχὸς Ἰζνυπλέτης.

Ἡ λέξις κλέψω ἐν τῷ ἀνωτέρω προσίμῳ ἢ εἶνε γεγραμμένη κακῶς ἀντὶ τοῦ κλέξω (=ἐκλέξω) ἢ σημαίνει τὴν τῶν ἐκλεχθέντων ὡς ἰδίων γραφὴν ὑπὸ τοῦ Εὐδῆμιου (=Εὐδουμίου) Ἰζνυπλέτης, ἔστι εἶνε ὁ αὐτὸς ὁ ἐν τῷ πρώτῳ μέρει τοῦ κώδικος ἐγγράφου ἴδια αὐτοῦ συνθέματα.

Τῶν Κατηγήσεων α' (φ. 111^α). «Περὶ τῆς ἀληθείνης καὶ ἀνοθεύτου ὑποταγῆς καὶ ἐμολογίας ἡμῶν καὶ τοῦ φυλάττειν τὰς θείας ἐντολάς». —β' (φ. 111^β). «Ὅτι οὐ χρὴ ἀθυμεῖν ἀλλὰ ἀνδρίζεσθαι εἰς τὸ ἔργον ὃ κέκληκεν ἡμᾶς θεός». —γ' (φ. 112^β). «Περὶ ἀγάπης τοῦ καθηγούμενου καὶ τοῦ μὴ ἀσχολεῖσθαι ἡμᾶς ἐν τοῖς μακρίοις τοῦ βίου, ἀλλ' ἐπεκτείνεσθαι πρὸς τὰ κρείττονα». Ἐπονται ἕτεροι 47 Κατηγήσεις, ὧν τελευταία «Περὶ νεκρώσεως τῶν παθῶν καὶ τοῦ τοῦ πνευματικοῦ θερτισμοῦ». Ἀρχονται δὲ πᾶσαι διὰ τῶν λέξεων Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες καὶ εἶνε βραχεῖα. Μετὰ δὲ τὴν περὶ τῆς κατωτέρω ὑπ' ἀρ. 6 - 8 ἔπονται ἕτεροι δύο ἐμοίαι Κατηγήσεις α' (φ. 193^α). «Περὶ ἀπροσπαθείας τῶν τῆδε ἡδέων καὶ ἐφέσεως τῶν αἰώνων ἀγαθῶν». —β' (φ. 194^α). «Περὶ τοῦ προθύμως ἀντιπαραταττεσθαι ἐκ τῶν πολέμων τῶν ἀλιτηρίων θιμόνων».

6 (φ. 167^β). Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ὁμιλία.

α' (φ. 167^α). «Περὶ τῆς ἀγίας καὶ ἐνδόξου Πεντηκοστής». —β' (φ. 172^α). «Περὶ ἐγκώμιον εἰς τοὺς κορυφαίους τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου καὶ τὸ αὐτῶν μαρτυριῶν ἐνδοξωτάτον». —γ' (φ. 175^α). «Εἰς τοὺς ἀγίους δώδεκα Ἀποστόλους». —δ' (φ. 177^α). «Περὶ ἀπιστίας τοῦ θωμά». —ε' (φ. 181^β). «Εἰς τὴν ἐν τῷ Ἀδῆ τοῦ Κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατάθαισιν καὶ εἰς τὸν ληστήν».

7 (φ. 185^α). «Εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνια τοῦ Κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ παρὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας τοῦ θαυματουργοῦ»,

8 (φ. 189^α). «Λόγος περὶ τῆς ἀνάληψης τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ παρὰ τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας».

9 (φ. 196^α). «Μνήμη καὶ πολιτεία τῆς ἁγίας Ἑλένης μητρὸς τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως».

Ἄρχ. Καθὼς εἰρρίσκομεν γραμμὴν εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἱστορίας.

10 (φ. 201^α). Διαθῆται τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ ομολογητοῦ **Θεοδώρου [τοῦ Στουδίτου]**.

11 (φ. 207^α). **Ἑλλήνων καὶ Λατίνων πατέρων χωρία** ἰταλιτικά.

12 (φ. 233). «Πῶς ἐχώντας τὸ ἐπταξούσιον καὶ νὰ εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν μας νὰ δοθούμεν εἰς τὸ ἀγαθὸ ἢ εἰς τὸ πονηρὸ εὐρίσκονται πολλοὶ τοῦ ἀγκυαλιάζου το πονηρὸ καταλοιπῶντες τὸ ἀγαθόν».

Ἐν φ. 1^α κ. ε. «Λόγος περὶ τοῦ εὐαγγελίου κατὰ Λουκᾶν καὶ φ^η δεκάτω ἐγδοὸ δια τὴν Κυριακὴν τοῦ Ἑλόνου καὶ τοῦ Φαρισταίου ιζ^α» ἐν τῇ ἀρχαίᾳ γλώσσῃ διαγεγραμμένος.

Ἐν φ. 3^α, 206β καὶ 236β τύποι ἐγγράφων πρὸς πατριάρχην καὶ γνωμικά.

Ἐν φ. 237^α κ. ε. «Πείναξ τοῦ παρόντος βιβλίου» ἀτελής.

Ἐν φ. 110β-191β καὶ 201^α-206^α ἡ γραφὴ κίρρα.

Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ συγκεκολλημένῳ τῇ ἐμπροσθεῖα πινακίδι διὰ μολυβδίδος Ν^ο 21.

Τὰ φ. 3β καὶ 110^α ἄγραφα.

Στάχσις διὰ περγαμηνῆς ἀγράφου.

100.

Χαρτ. 0, 245 × 0, 160. **Αἰῶνος XVII (φ. 284).**

Μουσικὸν ἀνθολόγιον.

Ἐν φ. 1^α ἀνεπίγραφος Πίναξ τῶν περιεχομένων, ἀναφερόμενος εἰς τὴν παλαιὰν κατὰ σελίδας ἀριθμητικὴν καὶ περιέχων τὰ ἑξῆς: α' «Ἀνοίξαντός σου πλδ», β' «Ἀντανελεῖς. Τοῦ αὐτοῦ ἤχου Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλου», γ' «Ἐξαποστελεῖς. Παναρέτου», δ' «Ἡτῶ ἡ δόξα Κυρίου. Τοῦ Κουκουζέλου», ε' «Ὁ ἐπιδλέπων. Γεωργίου τοῦ Κοντοπερῆ», ζ' «Ἄσω τῷ Κυρίῳ. Μανουὴλ τοῦ Χριστόφου», η' «Ἡδυνθείη αὐτῷ. Ἰωάννου τοῦ Κλαδά», θ' «Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ Ἰωάννου λαυπαδαρίου τοῦ Κλαδά», θ' «Ἐβλόγει ἡ ψυχὴ μου. Ἰωάννου τοῦ Κλαδά», ι' «Ἐθου σκότος. Ἰωάννου λαυπαδαρίου Κλαδά», ια' «Πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. Μέλος ἀρχαῖον οὐδὲ ποιητῆς ἄδηλος», ιβ' «Μακάριος ἀνὴρ. Τοῦ Γενικοῦ, καὶ ἡμετέρου διδασκάλου κυρ Χουρμουζίου», ιγ' «Ἐτερον Μανουὴλ πρώτου ψάλτου», ιδ' «Κεκραγάρικα κατ' ἤχον Ἰωάννου τοῦ Δαμασκνοῦ», ιε' «Ἐτερον τοῦ μακαρίου Ἰακοβ πρώτου ψάλτου», ις' «Στιχηρὰ ἀνστασίμα ψαλόμενα εἰς τὸν ἑσπερινὸν τῆς λαμπροφῶρου Ἀναστάσεως τοῦ κυρ Γεωργίου τοῦ Κρυτῶς, ἐξηγηθέντα παρὰ κυρ Γρυγορίου λαυπαδαρίου ἤχος Β», ιζ' «Φῶς ἱλαρὸν ἤχος Β», ιη' «Τῆ μεγάλη Μ'. ἤχος πλδ», ιθ' «ἤχος βκρῦς», κ' «Θεοτόκε κερθάνε. Πέτρου Περεκέτου διηραιμένου, εἰς ὀκτὸ ἤχους εἰς ἀρτοκλασίαν», κα' «Πλοῦσοι ἐπτόχευσαν ἡ-

χος Γ», κδ' «Ἰδιόμελα ψαλόμενα εἰς τὰς Κυριακάς τῆς μεγάλης Μ'», κγ' «Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν τῆ ἀγία καὶ μεγάλη Τετάρτη πρὸς κὺρ Ἰακώβου δόξα καὶ νῦν ἤχος πλδ», κδ' «Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν τῶν ἁγίων παθῶν Ἰακώβου δόξα ἤχος πλδ», κε' «Καὶ νῦν ὁ αὐτὸς τοῦ αὐτοῦ», κς' «Τῆ ἀγία καὶ μεγάλη Παρασκευῆ δόξα καὶ νῦν πλζ ἀπὸ ςχ», κς' «Εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ Ἐπιταφίου πλζ'», κη' «Εἰς τὴν λαμπροφόρον ἀνάστασιν δόξα καὶ νῦν πλζ'», κθ' «Χριστὸς ἀνέστη», λ' «Κοντάκιον τοῦ μεγάλου κωνόου», λα' «Εἰρμὸν τῆς Θ' ὁδοῦ τοῦ μεγάλου κωνόου», λβ' «Κύριε τῶν δυνάμεων εἰς τὸ Μ. ἀπόδιπνον», λγ' «Παναγία Θεοτόκε : καὶ τὴν πλάσαν ἐλπίδα μου εἰς τὸ Μ ἀπόδιπνον», λδ' «Θεὸς Κύριος. εἰς τὸν ἀκάθιστον ὕμνον», λε' «Τὸ προσαχθὲν μυστικῶς», λς' «Τῆ ὑπερμάχῳ. διχορρο», λς' «Χαίρε νύμφη», λη' «Ἀλληλουΐα», λθ' «Τὴν ὀρασιότητα», μ' «Ἀλληλουΐα τῆ ἀγία καὶ Μ. ε'. καὶ γ'. καὶ δ'», μα' «Ἰδοῦ ὁ νυμφίος», μδ' «Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ μαθηταὶ τῆ Μ.ε'», μγ' «Εὐλογητάρια ψαλόμενα ἐν ταῖς Κυριακαῖς Πέτου Λαυπαδαρίου. πλζ'. ἤχου», μδ' «Ἀντίφωνα ψαλόμενα ἐν ταῖς αἰορταῖς», με' «Πολυέλεος ἤχος α'», μς' «Πολυέλεος ἕτερος ἤχος πλδ'», μς' «ἕτερος πολυέλεος ἤχος δ'», μη' «ἕτερος πολυέλεος ἤχος πλζ'», μθ' «Πολυέλεος ψαλόμενος εἰς τὰς ἑορτάς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἤχος βαρῦς», ν' «Καταλιμπάνοις δ' εἰ τύποι τα κρατήματα τοῦ τε δόξα καὶ τοῦ νῦν. τότε ψάλλομεν ἀντὶ τούτων τὸ παρὸν ἀλληλουάριον ἤχος βαρῦς», νκ' «Πολυέλεος ἤχος πλδ'».

Τὰ φ. 3β - 4β ἄγραφα. Ἐν τῷ ἀρχήθεν ἀγράφῳ φ. 1^α χειρὶ τοῦ 9^{ου} αἰῶνος. Τὸ παρὸν ὑπάρχει Ἀνθίμου Ἱεροδιακόμου ἐκ τῆς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Αἰλιχώρας. Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ συνεσταχωμένῳ τῆ πινακίδι τοῦ τέλους συνταγὴ περὶ κατασκευῆς μαύρης μελάνης.

Στάχσις διὰ ξυλίνων πινακίδων περιβεβλημένων διὰ βύρσης μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων καὶ δύο θηλυκωτῆρων σωζομένων.

101.

Χαρτ. 0, 205 × 0, 145. Αἰῶνος XIX (φ. 344).

«Ἱερὰ περιήγησις ἢ ἐν ταῖς Μελέταις τῶν θείων καὶ ἱερῶν Γραφῶν, ὑπὸ Γεωργίου Γαζῆ τοῦ ἐκ Δελδινακίου τῆς Ἠπείρου, Σχολαρχοῦντος ἐν Μεσολογγίῳ τῆς Αἰτωλίας τῷ 1848 ἔτει».

Ἔπεται ἡ ἐπιγραφή «Τόμος Βος ἐν τῆ φιλοθέῳ Ἀβουλεσχίτ τοῦ Εὐγενίου [Βουλγαρέως]» διαγεγραμμένη».

Τὰ φ. 316-328^α, 338β, 339 καὶ 344 ἄγραφα. Ἐν φ. 343-346 ἀντιστρόφως «Ἐτυμολογικὸν τῆς ἐλληνικῆς Γλώσσης σύνθεθὲν ὑπὸ Γεωργίου Γαζῆ τῆν 20 Δεκεμβρίου ἔτους 1845». Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γεγραμμένη ἄλλῃ χειρὶ, τῆ τοῦ Χρίστου Γαζῆ, ὑπ' οὗ ἐγράφη ἐν φ. 338^α ἀντιστρόφως ἢ ἐπιγραφή «Λόγος τοῦ Αἰσχίνου Κατὰ Κτησιφῶντος τῆ 26 Νοεμβρίου τοῦ 1847. Χριστὸς Γαζῆς». Εἰς μέρος τοῦ λόγου τούτου ἔπεται ἐξήγησις ἐν φ. 339β-328β ἀντιστρόφως.

Στάχσις σύγχρονος τῆ γραφῆς.

102.

Χαρτ. 0,24 × 0,175. Αἰῶνος XVIII (φ. 192).

1 (φ. 1^α). Βασιλείου τοῦ μεγάλου «Πρὸς τοὺς νέους, ὅπως ἂν ἐκ τῶν ἐλληνικῶν ὠφελοῦντο λόγων.

2 (φ. 28^α). Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι.

α' (φ. 28^α). «Εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὸν ἐξισιωτὴν Ἰουλιανόν». — β' (φ. 40^α). «Εἰς Καισάριον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφόν ἐπιτάφιος». — γ' (φ. 70^α). «Εἰς τοὺς Μακκαβαίους». — δ' (φ. 93^α). «Εἰς τὰ θεοφάνεια εἴτ' οὖν γενέθλια τοῦ Σωτήρος». — ε' (φ. 112^α). «Ἀπολογητικὸς τῆς εἰς τὸν Πόντον φυγῆς».

Τὰ ὅπ' ἀρ. 1 καὶ 2 ἅπαντα μετὰ διαστήχου ἐρμηνείας. Ἐν ἀρχῇ ἐκάστου αὐτῶν ἐπίτιτλον διὰ γραφίδος καὶ ἀρχικὸν γράμμα.

3 (φ. 109^α). «Περὶ τῶν ἑπτὰ συνόδων» κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀποκρίσιν.

4 (φ. 192^β) Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις διάφοροι.

* Ἀρχ. Πόσα εἶνε τὰ μυστήρια τῆς ἐκκλησίας;

Ἐν φ. 27^α, 57^α, 97^α καὶ 193^β σημειώματα Ἀθηνῶσι Φωτεινοπούλου ὡς κτήτορος τοῦ κώδικος ἐν Ζυγοδιστίῳ τῇ 1872, ἐν δὲ φ. 111^β τοῦ Δημητρίου Κουτσούκου ἐν Δημητσάνῃ.

Στάχσις βυροῖνη μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

103.

Χαρτ. 0,135 × 0,13. Αἰῶνος XVI (φ. 220).

Ἀκολουθία.

α' (φ. 1^α). «Τοῦ ἁγίου ἐλαίου». — β' (φ. 58^α). «Ἰάξιος γινομένη ἐπι τελευτήσαντα ἱερέα». — γ' (φ. 114^α). «Ἀκολουθία γενομένη ἐπὶ ἀνθρώπου παντός τελευτήσαντος». — δ' (φ. 162^α). «Ἀκολουθία τῆς πανυχίδος». — ε' (φ. 178^α). «Ἀκολουθία τῶν ἁγίων θεοφανίων». — ς' (φ. 203^α). «Ἀκολουθία τοῦ κατὰ μῆνα ἁγιασμοῦ».

Ἐν ἀρχῇ ἐκάστης ἀκολουθίας μικρὸν ἄτεχνον ἐγχρωμον ἐπίτιτλον.

Στάχσις διὰ ξυλίνων πινακίδων περιβεβλημένων διὰ βύρσης μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

104.

Χαρτ. 0,195 × 0,135. Αἰῶνος XVI (φ. 76).

1 (φ. 2^α). «Ἀρχὴ τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ».

2 (φ. 9^α). «Τοῦ μακαριωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυροῦ Νικηφόρου».

ρου τοῦ **Βλεμμύδου** Ἐκλογή στίχων ἐκ τῆς θαύτικης βίβλου συλλεγεῖσα καὶ τεθεισα ἄρμοζόντως ἐκάστης ἑορτῆς».

Ἐν φ. 37^β. *Χρῖς δευτέρου Καλλίστου ἀρχὴ ἡδικοῦτος ια* ^ω ^{ης}.

β (φ. 39^α). *Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν ὑπεραγίαν δέσποιναν ἡμῶν Θεοτόκον ψαλλόμενοι ἐν τῇ ὀρθρῇ τῶν Σαββάτων ἐκάστου χρόνου».*

Ἐν φ. 75^β. *Οἱ παλαιὸι κανόνες τῆς Θεοτόκου ἐγράφησαν χριτῶ Ἀντωνίου ἱερομονάχου ζων δὲ συντάχθη καὶ ἐξόδου Λαυρεντίου ἱερομονάχου, καὶ μέρος τί τοῦ παλαιότερου καὶ ἐπροσέληθη εἰς τὴν σεβασμίαν μονῆν τῆς Θεοτόκου τῆς καλοῦ*
μου . . . (θεωρηθέντα) χ. . . καταφύγη· καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εἴχεσθε
τὴν ἀμνηστῶν καὶ ὁ τοιμήσας ἀποξενῶσαι αὐτὸ ἐκ τῆς ἡθελείας μονῆς τὰ ἐχθ
τῆν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ἀντίδικον, σὺν τῷ ἀγορισμῷ μετὰ τῶν ἱεροσέλων, ἀμήν.

Ἐν ἀρχῇ τοῦ 1 καὶ 2 ὡς καὶ ἐκάστου κανόνος ἑγχρωμον ἐπίτιτλον.

Ἐν φ. 76^α πλαγίως Ἠρόδη ἐρησ ἱερομονάχος.

Τὸ φ. 1 ἐντυπον φύλλον ἐκκλησιαστικοῦ βιβλίου τοῦ XVI αἰῶνος.

Στάχσις διὰ ξυλίνων πινακίδων, περιδέδλημένων διὰ βύρσης μετὰ μικρῶν ἐπιτυπωμάτων ζυθίων ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἐν ταῖς τέσσαρσι γωνίαις ἔμπροσθεν καὶ ἔπισθεν.

105.

Χαρτ. 0, 225 × 0, 15. Αἰῶνος XVI (φ. 285).

Νομοκάνων.

Διτάξις καὶ περιεχόμενον ἐν πολλοῖς διάφορον τῶν συνήθων.

Ἐν ἀρχῇ «θέσπισμα τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου εἰς τὰς τιμὰς ἃς ἐδωρήσατο τῷ μακαριωτάτῳ πάπῳ [Σιλδέστρῳ]». Ἐν φ. 224^α «Τὰ ὁφεικία τῶν ἐκκλησιῶν». Ἐν φ. 225^α «Αἱ ἐνεργεῖαι τῶν ὁφεικίων». Ἐν φ. 226^α «Περὶ ποῖοι ἐκ τοῖς μητροπολίταις ἔχουν τὴν σήμερον ἐπισκοπας». Ὁ κώδικς μένει κολοβός ἐν φ. 284^α ἐν τοῖς «Περὶ βροντῆς». Ἐν φ. 285^α Πρόλογος. Ἀρχ. Θησαυρὸς κεκοιμημένος καὶ ἀνήγ ἑσθημασιμένη. Μένει ἀτελής.

Ἐν φ. 225^α διὰ μολυβδίδος Γεράσιμος Ἱερομ. Πατριάρχου τοῦ 1902. Τὸ αὐτὸ ὄνομα κτήτορος καὶ ἀλλαχοῦ τοῦ κώδικος.

Τὰ φ. 265-270 τακτέα οὕτως· 270, 265, 266, 277, 266, 269.

Στάχσις διὰ χάρτου γαστοῦ περιδέδλημένου διὰ πορφυροῦ ἐλοσηρικοῦ (βελούβου), σωζομένου μόνον ἐπὶ τῆς βύρσης. Ἡ ἔμπροσθία πινακὶς ἐξέπεσεν.

106.

Περγ. 0, 28 × 0, 20. Αἰῶνος XIII (φ. 166).

Εὐαγγέλιον κατὰ τὰς ἀναγνώσεις.

Γέγραπται κατὰ δύο σελίδας. Ἀκέφαλον καὶ κολοβόν. Ἀρχικὰ γράμματι με-

λανα. Τὰ φ. 1-38, 68, 129-164 χαρτῶα, γεγραμμένα τὸν XV αἰῶνα κατὰ δύο σελίδας μετ' ἐρυθρῶν ἐπιτίτλων, ἀρχικῶν γραμμάτων καὶ ἐπιγραφῶν.

Ἐν τῷ φ. 128β· Ἐκνμοῖθει ἐν Κυρίῳ ὁ δούλος ὁ τοῦ θεοῦ Γεώργιος μηνὶ Αὐγούστῳ ἡ ἡμέρῃ Παμασκευῆ ὥρα β' ἔτους, ἑξήντ' ἰνδικτιῶνος ε' ἀμῆν.

Τὰ ἐκ περγαμηνῆς φύλλα εἶνε καλίμψηστα. Ἡ κάτω γραφὴ κατὰ δύο σελίδας διὰ κεφαλαίων γραμμάτων τοῦ VIII αἰῶνος περιέχει Τετραευάγγελον. Ἐν φ. 128β σαφῶς διακρίνονται τὰ τοῦ Ἰωάννου Β' 12-16.

Στάχσις διὰ ξυλίων πινακίδων, περιβεβλημένων διὰ βύρσης μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

107.

Χαρτ. 0,24 X 0,175. Αἰῶνος XVIII (σ. 262).

1 (φ. 1^α). «Χρηστοθήθεια πονηθεῖσα ὑπὸ κυρίου Ἀντωνίου τοῦ Βυζαντίου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει γραμματικῆς σχολῆς διδασκάλου χρηματίσαντος».

2 (φ. 3^β). Ἀδῆλου ἐπιγράμματα.

α'. «Εἰς τὸ ἐξζήμερον ἔργον τοῦ θεοῦ». Ἀρχ. Ἐν ἡμέραις ἑξ τῆν κτίσιν κτίσεις λόγε.

3 (φ. 38^α). «Κανὼν τῶν Βαίων ποίημα τοῦ κυρίου Κουσμᾶ».

Ἐπὸντι εἕτεροι κανόνες τοῦ αὐτοῦ Κουσμᾶ.

4 (φ. 67^α). Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι.

α' (φ. 67^α). «Εἰς τὸν μέγαν Βασιλεῖον ἐπίσκοπον Καισαρείας Καπαδοκίας ἐπιτάφιος». — β' (φ. 146^α). «Εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνια, εἰτ' οὖν γενέθλια τοῦ Σωτήρος». — γ' (φ. 173^β). «Εἰς τὰ ἅγια Φῶτα τῶν Ἐπιφανίων». — δ' (φ. 189^β). «Εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα». — ε' (φ. 234^β). «Εἰς τὴν βραδυτῆτα».

Ἀπαντα πλὴν τῶν ὑπ' ἀρ. 2 ἐπιγραμμάτων μετὰ διαστίχου ἐρμηνείας, λειπούσης μόνον ἐν ὀλιγίσταις σελίσιν.

Ἐν φ. 61^β ἀντιστρόφως γεγραμμένῃ δις χειρὶ τοῦ XVIII αἰῶνος τελευτῶντος Τοῦτο μου εἶναι τὸ ζήτημα κτλ. μετὰ τῆς ὑπογραφῆς Δημήτριος Ἀναστασίου.

Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ συνισταχωμένῳ τῷ ἔμπροσθεν περικαλύμματι ἀκέφαλα ἱαμβεῖα. Ἀρχ. κακῶν τε τούτων ἄλγιον τολμῆ κακῶν — κινεῖ γόνητας (γρ. γόνητας) τοῖς μανεῖσι συμμάχοις Τέλ. ἐριστικὸν θέαμα τῶν ἵπποδρομῶν — ἠνυχῶν ὀλεθρὸς ἐστι, σωμάτων μάχης — καὶ πρός γε τούτοις χρημιάτων σαφῆς βλάβη — πόσους μὲν οἴησις ἀθρόους κατέσπασε.

Ἐν φ. 1^α σημειώματα κτήτορος τοῦ κώδικος, ἐν οἷς τὸ ὄνομα αὐτοῦ διαγεγραμμένον.

Στάχσις βυρσίνη μετ' ἐξαίρετων ἐπιτυπωμάτων ἐν θυρεῷ, ἔμπροσθεν μὲν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔπισθεν δὲ τοῦ Δαυὶδ.

108.

Χαρτ. 0, 23 × 0, 155. Αἰῶνος XV (φ. 264).

1 (φ. 5^α). **Εὐριπίδου Ἐκάδη.**

Ἄρχ. (ἀκέφ.). Οὐκέτι μοι βίος ἀγαστός ἐν φάει (στ. 168).

2 (φ. 61^α). **Εὐριπίδου Ὀρέστης.**

Προτάσσονται α' (φ. 61^α). «Τοῦ αὐτοῦ σοφωτάτου [Θωμά] μαγίστρου σύνταξις τῆς ὑποθέσεως τοῦ δράματος. Ἄρχ. ["Ο]τε κατὰ τῶν πρώων ἢ ἑλλὰς ὤρησεν ἀγαμέμνον στρατηγὸς ἠριόθη. — β' (φ. 61^α). Ὑπόθεσις ἀνεπίγραφος. Ἄρχ. Ὀρέστης τον φόνω τοῦ πατρὸς μεταπορευόμενος. Μετὰ τὸν ἐν τέλει τοῦ φ. 93β στίχον ἔτι δ' ὁ δαίμων εὖ διδῶ, τί χυρὴ φίλων (στ. 667) λείπει ἐν φύλλον μέχρι τῶν ἐν ἀρχῇ τοῦ φ. 94^α σμικρὰ συνακτῆ τῶν λελειμένων φίλων (στ. 690). Μετὰ δὲ τὸν ἐν τέλει τοῦ φ. 102β στίχον κηρυξ ἀραστὰς εἶπε τίς χρήζει λέγειν (στ. 285) λείπει ἐν φύλλον μέχρι τῶν ἐν ἀρχῇ τοῦ φ. 103^α πείθη τὸ πλῆθος (στ. 908). Μετὰ τὸ ἐν τέλει τοῦ φ. 116^α καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ἀξιουμένη (στ. 1210) λείπει ἐν φύλλον μέχρι τῶν ἐν ἀρχῇ τοῦ φ. 117^α Πυλάδης. Ὡ ουγγενεία πατρὸς ἐμοῦ κάμου λιτάς (στ. 1233).

3 (φ. 140^α). **Σοφοκλέους Αἴας μαστιγοφόρος.**

Προτάσσονται α' (φ. 139^α). «Ὁ βίος τοῦ Σοφοκλέους τοῦ ποιητοῦ τοῦ μεγάλου». Ἄρχ. Σοφοκλῆς, Σοφίλου Κολωνῆθεν Ἀθηναῖος τραγικός. — β' (φ. 139^α). Ὑπόθεσις τοῦ Αἴαντος ἀνεπίγραφος. Ἄρχ. Τὸ δρᾶμα τῆς τρωικῆς ἐστὶ πραγματείας. Μακροτέρᾳ καὶ ἐν τέλει διάφορος τῆς ἐν τῇ Vulgata.

Τὸ δρᾶμα μένει κολοβόν ἐν φ. 162β ἐν τῷ στίχῳ λείψω τροφῆς ἄοκνον ἔμπα καὶ τανῶν (στ. 563).

4 (φ. 163^α). **Σοφοκλέους Ἡλέκτρα.**

Ἄκέφ. Ἄρχ. Ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοῦμὲ μὴ λυπεῖν μόνον (στ. 363). Προχωρεῖ ἔπειτα τὸ δρᾶμα μέχρι τῶν ἐν φ. 168β λέξεων δριστάνοισ αἰκίαις (στ. 511), ἀλλὰ κατόπιν λείπει ἐν φύλλον. Τὸ δὲ φ. 169^α ἀρχ. ἀλλ' ἀντ' ἀδελφοῦ δῆτα Μενέλεω (στ. 576). Ἔιτα μετὰ τὸν ἐν τέλει τοῦ φ. 173β στίχον τὰ δ' ἄλλα ἅπαντα καὶ σιωπῆσης ἐμοῦ (στ. 657) λείπει ἐν φύλλον μέχρι τοῦ ἐν ἀρχῇ τοῦ φ. 174^α στίχου Φανοτεὺς ὁ Φωκεὺς πράγμα πορσύνων μέγα (στ. 670). Ἐντεῦθεν δ' εἶνε πλήρες τὸ δρᾶμα μέχρι τέλους.

Ἐν φ. 208^α ἐρυθρόν τὸ ὄνομα τοῦ βιβλιογράφου μάξιμος μοναχῶς.

5 (φ. 209^α) **Αἰσχύλου Προμηθεὺς δεσμώτης.**

Μετὰ τὸν ἐν φ. 217β στίχον κακαῖσι ποιναῖς ταῖςδε μεξήμείρατο (στ. 223) λείπει ἐν φύλλον μέχρι τῶν ἐν ἀρχῇ τοῦ φ. 218^α Προμηθεὺς. Θνητοὺς ἔπαυσα, μὴ προδέρκεσθαι μόρον (στ. 248).

6 (φ. 260^α). **Γραμματικὴ συγγραφή.**

Ἄρχ. ἀκέφ. ἴομι (διαγεγραμμένον, ἀνωθεν δὲ ἴοτημι) ὁ μέλλων στήσω· ὁ βας ἀόριστος ἴστην. Ἐέλ. (κολ.) ἕτη ἀντὶ τοῦ ὄτινι λέγεις καὶ ὀτίνουν καὶ ὄτωουν . . .

Τὰ ὑπ' ἀρ. 1-5 μετὰ διακρίτου ἐρμηνείας λέξεων ἐρυθρᾶς ὡς τὸ πλεῖστον καὶ

μελανῶν περσελιδίων σχολίων. Ἦν δὲ τῆ ζωῆ ἕξ τοῦ φ. 13^α τὸ σημειώμα τῶδε· σχολία τοῦ σοφωτάτου μαρτίου.

Τὸ ὑπ' ἀρ. 6 γεγραμμένον δι' ἄλλης χειρὸς τοῦ αἰῶνος ἐπὶ χάρτου διαφόρου καὶ ὀλίγον βραχυτέρου.

Ἐν τῇ ἀρχῇθεν ἀγράφῃ φ. 208^β περνεγράφησαν χειρὶ τοῦ δεκάτου ἔκτου αἰῶνος οἱ ἐξῆς δύο στίχοι·

*Εἰ μαθεῖν ἔχης, ὦ Κορναῦτε φίλε,
εἶχε τῷ σοφῷ, κείνῳ τῷ Λιογέτῳ.*

Ἄνωθεν δὲ τούτων χειρὶ τοῦ δεκάτου ἑβδόμου αἰῶνος τῶδε·
*Θεέ μου παντοδύναμη καὶ ποιητοῖ καὶ πλάστη
 βοῦθήσαε τὸν δούλον σου ἐμένα τὸ παιδίον
 να μιαξῆ ὄοις ταγατῶ τὸ θέλη ἢ καρδιά μου
 να ἔρη ὁ δηδάσκαλό ἐδὸ ση ταπήκαί μου
 να μάθω γῶ ἀληθοσῶς ἐκ τῆρ φορήρ τῆς Ἑλλάδος
 διὰ να ξέρω τὴ καρδιά ἐκ τῆρ φορήρ Ἑλλάδος.*

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς κάτω ἑξῆς ἐν φ. 10^β σημειώσις τετραβίου ῥον', ἐν φ. 18^β ῥον' ἐν φ. 62^β ρον, ἐν φ. 83^β ρον, ἐν φ. 81^α ρον, ἐν φ. 12^α ρον, ἐν φ. 57^β ῥον, ἐν φ. 58^α ῥον', ἐν φ. 72^β αον', ἐν φ. 73^α ῥον', ἐν φ. 81^α ρον, ἐν φ. 89^α δον', ἐν φ. 110^β ρον, ἐν φ. 117^β ρον', ἐν φ. 118^α ῥον', ἐν φ. 126^α ῥον, ἐν φ. 131^β ρον, ἐν φ. 140^α αον', ἐν φ. 148^β ῥον, ἐν φ. 156^β ρον', ἐν φ. 169^α αον, ἐν φ. 181^β ρ, ἐν φ. 192^α αδ, ἐν φ. 200^α αε, ἐν φ. 208^β ες, ἐν φ. 209^β α', ἐν φ. 217^α ῥον', ἐν φ. 224^α ρον, ἐν φ. 232^α δον, ἐν φ. 240^α ρον', πρὸς δὲ τούτοις ἐν φ. 141^α-162^α νεωτέρῃ πως χειρὶ ἀριθμοῦ φύλλον ἐν τῷ μέσῳ τῆς κάτω ἑξῆς ἀπὸ θ-κγ.

Στάχσις νεωτάτη.

109.

Χαρτ. 0,20 X 0,145. Αἰῶνος XVII (φ. 219).

Μαξίμου Πελοποννησίου Διδασχάλ.

* Προτάσσεται Πρόλογος «Μαξίμος ἱερομόναχος ὁ Πελοποννήσιος, τοῖς ἀπανταχοῦ εὐρισκομένοις χριστονόμοις λαοῖς, ἱερωμένοις τε καὶ λαϊκοῖς, ἐν Κυρίῳ χριστῶν ἀεί», οὗ ἐν τέλει (φ. 3^α), ἀχδ', Χριστοῦ : · μαρτίου ζη : · εἰς Ἰωάννινα καὶ εἶτα (φ. 4^α-5^α) «Πίνξις ἀκριβοῦς τοῦ πρὸντος βιβλίου» περιέχων πενήτηκοντα καὶ τρεῖς διδασχάς, ὧν τελευταία περιλαμβάνεται ἐν τῷ κώδικι ἡ καθ' τῆ «Κυριακῆ πρώτῃ τοῦ Μαρτίου τῶν ἁγίων Πάντων», ἀρχομένη ἀπὸ φ. 55' τῆς παλαιᾶς ἀριθμήσεως. Ἡ τελευταία τῶν ἐν τῷ Πίνξι περιλαμβανομένων «Κυριακῆ τῆς Χαναγκίας» τῶν κατὰ Δουκῶν ἤρχετο ἀπὸ φ. 56, ἐν ᾗ τὸ τελευταῖον νῦν φύλλον τῆς παλαιᾶς ἀριθμήσεως εἶχε τὸ σιζ'.

Ἐν φ. 41^α χειρὶ μεταγενεστέρῃ· καὶ τότε οὖν τοῖς λοιποῖς Ἰωάννου λογιστάτου.

Στάχσις ἀπλή βυροῖνη.

110.

Χαρτ. 0,22 X 0,155. Αἰῶνος XVII (φ. 221).

1 (φ. 4^α). «Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῆς ὑποθέσεως τοῦ παρόντος βιβλίου, τῆς ἐχούσης μὲν τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἰδίας ψυχῆς, ὑπὸ δὲ εὐχῶν πατέρων συγγραφείσης. Παύλου τε φημί καὶ Μάρκου σὺν Θωμᾷ καὶ Ἰωάννῃ, ἅμα Ἰακώβῳ, Λουκᾷ τε καὶ Μακαρίῳ, πρὸς ὃν ἐστάλη αὕτη παρὰ μεναχοῦ τοῦ **Δαμασκηνοῦ Πέτρου**, συνεργίᾳ δὲ τριῶν ὀρχισρέων, ὧν αἱ εὐχαὶ συνήργησαν τῷ λόγῳ, τῇ δὲ συμβουλῇ ἠφέλησαν μεγάλως».

Προτάσσονται ἐν φ. 2β-3β· «Ἐπιγραφαὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς παρούσης βιβλίου».
2 (φ. 100^α). «Τοῦ αὐτοῦ **Πέτρου Δαμασκηνοῦ** εἰς τὸ πρός-εγε σεαυτῆ».

3 (φ. 109^α). «Τοῦ ἁγίου Ἡσαΐου Περὶ ἐντολῶν πιστῶν καὶ οἰκοδομῆς τῶν θελόντων μετ' εἰρήνης οἰκῆσαι μετ' ἀλλήλων».

4 (φ. 114^α). «Περὶ δικίτης ἀνθρώπου ζητοῦντος τὴν ἐαυτοῦ σωτηρίαν».

Ἀρχ. Ἐπιτιμὴ ποιητικῆς ἐπιθυμιῶν ἢ κέρσε' μοι, ἠμώτησάς με τὸν ταπεινόν.

5 (φ. 116^β). Ἀναστασίου Ἀντιοχείας «Πρὸς Κύριλλον ἐκθεσις σύντομος τῆς ὀρθοδόξου πίστεως κατ' ἐρωταπόκρισιν».

6 (φ. 124^α). **Πέτρου Δαμασκηνοῦ** «Λόγοι συνοπτικοὶ καὶ κατὰ ἀλφάβητον πλήρης ὄντες πνευματικῆς γνώσεως. Βιβλίον δ'».

Ἐκάστου λόγου προηγούνται ἱαμεῖοι γεγραμμένοι ἐρυθροί. Ἐν δὲ φ. 122β-123^α προτάσσεται «Πίναξ ἀκριβοῦς τοῦ ἐν κεφαλαίοις καὶ κατὰ ἀλφάβητον βυβλίου τοῦ αὐτοῦ ἐπίου πατρὸς Πέτρου τοῦ Δαμασκηνοῦ».

7 (φ. 181^α). «Τοῦ θείου **Δαμασκηνοῦ** ἄλλοι κανόνες ὠραιωτάται».

8 (φ. 188^α). «Ἀνδρέου Κρήτης Κανὼν κατανοκτικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον».

9 φ. 190^α). «Τοῦ αὐτοῦ Ἀνδρέου Κρήτης τῇ γ' ἐσπέρας».

10 (φ. 194^α). «Ἄλλος κανὼν τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον».

11 (φ. 196^α). «Ἄλλος κανὼν τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον».

12 (φ. 198^α). «Ἄλλος κανὼν τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον».

13 (φ. 200^α). «Ἄλλος κανὼν τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον».

14 (φ. 202^α). «Ἄλλος κανὼν τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον».

15 (φ. 204^α). «Ἄλλος κανὼν καταναυκτικῶς τοῦ κυρίου Ἁνδρέου εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον».

16 (φ. 206^β). «Ἄλλος κανὼν καταναυκτικῶς τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον».

17 (φ. 209^α). «Ἄλλος κανὼν καταναυκτικῶς τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον».

18 (φ. 211^α). «Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Ἄλλος κανὼν καταναυκτικῶς καὶ σοφώτατος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον».

19 (φ. 114^α). «Ὁ ἀναστάσιμος κανὼν τῆς Θεοτόκου».

Τὰ ὑπ' ἀρ. 7-19 ἄλλη χεὶρ τοῦ αὐτοῦ αἰῶνος.

Τὰ φ. 1, 2, 119^β-122^α, 123^β, 178^β, 181^β, 220^β, 221 ἀρχήθεν ἄγραφα. Ἐἴτα εἰς τὰ φ. 1^α, 2^α περνεγράφησαν γνωμικὰ θεολογικά, εἰς δὲ τὸ φ. 222^β σημεῖωμα «Κατὰ Λατίων».

Ἐν τῇ ἀνω ἡζ τοῦ φ. 73^α χεὶρ νεωτάτη Παραγιώτης Μ. Ὀλύμπιος, ἐν δὲ φ. 123^α Δανιὴλ Μ. Ὀλύμπιος καὶ Παραγιώτης Μ. Ὀλύμπιος.

Στάχσις βυρσίγη μεθ' ἑπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

111.

Χαρτ. 0, 21 × 6, 155. Αἰῶνος XVII (φ. 222).

Νομοκάνων.

Ἐν φ. 4^α «Τοῖς ἀπκνταχοῦ Χριστιανοῖς» «Πρόομιον τοῦ παρόντος νομίμου». Ἄρχ. Θεουαρδὸς κεκρημένος καὶ πηγὴ ἐσφραγισμένη. Μένει κολοδόν, ἐκπεσόντος φύλλου μετὰ τὰς λέξεις ὡστε εἰς λέξιν ἀπλήν ταῦτα μεταβαλεῖν ὅστις βούλεται εὐοίητα. Ἐν φ. 5^α-18^β «Πίναξ σὺν θεῷ κατὰ ἀλφάβητον τοῦ παρόντος νομίμου». Τὸ Νόμιμον ἄρχεται ἐν φ. 20^α διὰ τοῦ κεφαλαίου «Πρέπει τὸν κριτὴν τούτεστι τὸν ἀρχιερέα τοῦ εἶναι εἰς πάντας συμπαθῆς . . .». Ἐν φ. 153^α «Τάξεις προκαθηδρίας τῶν ἑσσιωτάτων πατριαρχῶν καὶ αἱ μητροπόλεις καὶ ἀρχιεπισκοπαί: αἱ εἴπαι εὐρίσκονται τὴν σύμμερον, καὶ ὑποκαίμεναι τῇ βασιλίδι Κωνσταντινουπόλει». — Ἐν φ. 187^α «Ἑρμεινία τῆς θείας λειτουργίας Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως». — Ἐν φ. 197^α «Περὶ τῆς ἐπιγείων καὶ ἐπουρανίων κατασκευῆς, τετάρων ἐκλάχημα τῶν αἰτιῶν τῆ γαῖα: μέσῳριον δ' ἔλαχε τῶν οὐρανῶν καὶ πάντων». — Ἐν φ. 208^α «Τοῦ μεταῤραδοῦ στοίχοι» εἰς τὴν ἐνσρκον οἰκονομίαν κατερώτησιν βοθέν καὶ ἀπόκρισιν». Ἄρχ. Τι σε σῶτερ εἰς γῆν οὐρανὸς κλίνας ἔβης. — Ἐν φ. 209^β «Στοιχοὶ τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου». Ἄρχ. Νοῦς ἐμμέριμος σὺς μιλύσκει δσιέα. Μετὰ τὸ τέλος δ' αὐτῶν ἐν συνεχείᾳ ἀνεπίγραφοι οἱ ἕξης στίχοι:

Τοὺς Σέρβους εἶναι λέγουσιν τοὺς Δάκας καὶ Δαλμύτας
 τοὺς δὲ Βουλγάρους Τριβάλους Ἰλαρίους οὐνάμα
 καὶ Πρίορας καὶ Πάνορας καὶ Γήπαιδας τοὺς Ὀγκους
 φ. 210^α || βούς δὲ πάλιν λέγουσι καὶ Σκυθας τοὺς Κομάνους·
 Ἀγαρινούς δὲ γίνωσκε Πέσσα· Ἰσμαίλιτας
 τοὺς κεκλειμενους σήμερον Τούρκους παρὰ τῶν πλείστων·
 ἐπεὶ γὰρ σπνεμίγησαν Σαρακηνοὶ οἱ Τεύθοι·
 τὰς κλήσεις τῶν Σαρακηνῶν ἐκλήθησαν οἱ πάντες.

Ἐν φ. 214^α «Νόμοι γεωργικοὶ κατ' ἐκλογὴν βιβλίου τοῦ τῆς θείας λήξεως
 Ἰουδαινιανοῦ βασιλέως».

Ἐν τοῖς φ. 1^α-3β, ἀγράφοις μείνσει τὸ πρῶτον, παρενεγράφησαν δοκίμια
 κονδυλίου καὶ σημειώματα κτητόρων, ἐν οἷς «Σωφρόνιος ἱερομόναχος, ἀμαρτω-
 λῆς». «Καγῶ ὁ γράφας διάκονος : τοῦ ἁγίου Ζαρνάτας : αὐκῶ Δεκεμβρίου : ιε :
 «αἰτοῦτος ὁ νόμος εἶναι τοῦ . . . . Συμεὼν ἱεραμονάχου Στρατῆκος . . . .». Ἐν
 φ. 2^α διὰ κυκνῆς μολυβδόχου· Τοῦ ἁγίου Ζαρνάτας ὁ παρὼν νομοκάνων ἀνίκει ἤδη
 τῷ Γρηγορίῳ Μπουρνιᾷ δι' ὠνῆς ἀπὸ τὸν Φραγκάκιν. Ἐν φ. 160^α Σωφρόνιος
 ἱερομόναχος — τῇ 28 Ἀπρ. καὶ κατωτέρω Νῦν δὲ Γρηγορίου Μπουρνιᾷ.

Κοσμεῖται ὑπὸ ἐγχρώμων ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων.

Στάχσις βυροῖνη μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

112.

Χαρτ. 0,21 × 0,155. Αἰῶνος XVI (φ. 340).

«Σύνταγμα κατὰ στοιχεῖον τῶν ἐμπεριειλημμένων ἀπασῶν ὑποθέ-
 σεων ταῖς ἱεραῖς καὶ θελοῖς κανόσι· πονηθὲν τε ἅμα καὶ συντελεσθὲν
 τῷ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστῳ **Ματθαίῳ**» [τῷ **Βλαστάρει**].

Μετὰ τὴν Προθεωρίκην, ἐν φ. 27^α-31^α «Ὁ πίναξ τῶν κεφαλαίων». Ἀνωθεν
 ἄλλη χεὶρ «Νόμιμον τοῦ μοναχοῦ **Ματθεῖου Ἱερωμονάχου**».

Ἐν φ. 2^α-4β καὶ 336β-338^α τύποι γραμμάτων καὶ συμπτωτικῶν ἱερέως χεὶρ
Φραγκίσκου ἱερέως Καλέργη, ὑαιφερενδοαρίου Ζακύνθου, ὅστις καὶ
 ὑπογράφεται ἐν τισὶν αὐτῶν ἐνιχθοῦ μετὰ τῶν χρονολογιῶν ἀχ'α', ἀχ'ις', αἰμιδ'.

Κῶδιξ τιλφόδρωτος.

Στάχσις βυροῖνη μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων, ἐν οἷς καὶ δικέφαλος ἀετός.

(Ἔπεται συνέχεια).

